

felte, naar denne Fordeling ikke blev sat igang. Det er derfor, at Fleertallet anbefaler Lovudkastet til Vedtagelse.

Det har fremsat det samme Endringsforslag som forrige Gang, nemlig at Reiseægter skulde betales noget høiere end efter Ministerens Forslag, og Grunden dertil er, at Reiseægter denne Gang af den høitagtede Indenrigsminister ere ansatte til ganske den samme Godtgjørelse som efter Loven af 1853, medens Kjøreegterne denne Gang ere ansatte til den dobbelte Erstatning, og ligeledes ere alle de Egter, der have fundet Sted for den sjenkelige Hær, efter denne Krig blevne betalte væsentlig høiere end efter den foregaaende Krig. Man har meent, at det ikke var noget Stort, her var Tale om, men har dog fundet, at Nime-lighed talte for denne Forøgelse; den vilde for det kjørepligtige Hartkorn, der skal udrede den, ikke være meget stor, da Reiseægterne kun udgjøre henved en Trediedeel af alle Egter, og det for de fulde Egter kun er Halvdelen af den af Ministeren foreslaaede Godtgjørelse, der foreslaaes lagt til. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovudkastet til Vedtagelse med de foreslaaede Endringer.

H. Pedersen: Jeg maa bede om Undskyldning, fordi Mindretallet atter gjør Thinget den Uleilighed at stemme over det Forslag, der af os var stillet ved 2den Behandling, og som dengang blev forkastet. Det var heller ikke vor Hensigt at stille det igjen; men da vi saae, at Fleertallets Forslag, som var opstillet ved 2den Behandling, og som ogsaa dengang blev forkastet, og det med et forholdsvis større Antal Stemmer end Mindretallets, paany blev stillet, og da vi til-lige ere blevne gjorte opmærksomme paa, at enbeel Medlemmer af Thinget ønskede, at vort Forslag blev gjenoptaget, saa have vi troet al-ligevel at burde stille det. Jeg skal ikke nu komme tilbage til alle de Grunde, der ved anden Behandling ere blevne anførte for og imod Forslaget; men jeg vil dog tillade mig at sige, at jo mere jeg har tænkt over Sagen, desto mere er jeg kommen til den Overbeviisning, at det vilde være uheldigt, om Lovforslaget blev vedtaget, enten i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, eller i den Skikkelse, hvori Fleertal-

let tilraader dets Vedtagelse. Jeg holder mig overbevist om, at hvis de Folk, der skulle udde Godt af Loven, kunde komme til klart at see, hvad det er, der hvides dem, og hvilke Ulemper det vil medføre for dem, vilde Størstedelen af dem frabebe sig denne Godtgjørelse. Efter Lovforslaget er det jo Kjøbstæderne i Forbindelse med det kjørepligtige Hartkorn, som skulle udrede denne Godtgjørelse; men dette Udtryk „det kjørepligtige Hartkorn“ er jo et meget elastisk Begreb, og det vil blive overmaade vanskeligt at udfinde det. Efter hvad jeg har kunnet skjønne, vil det ikke kunne stee paa anden Maade end derved, at Amtsrådene skrive ind til samtlige Sogneraad og bede dem om Oplysning om, hvor meget kjørepligtigt Hartkorn der er i enhver Commune, og maa stee endogsaa bede om Indsendelse af Kjørefels-listerne, og da vil man faae det særsyn at see, at der vistnok neppe vil blive to Amter i hele Kongeriget, som ville faae lige stor Erstatning pr. Tønde Hartkorn. Men hvad jeg anseer for det værste, er, at vi ved denne Lov skabe en ny Art privilegeret Hartkorn, idet ikke alt kjørepligtigt Hartkorn kommer til at udrede Byrden. Det ærede Fleertal har tidligere mødt med den Paastand, at Forslaget ikke var saa ubilligt, fordi det kun var de mindre Hartkorneiere, altsaa dem, der kun havde den mindre Skatteevne, der bleve fritagne, medens de større Hartkorneiere med den bedre Skatteevne kom til at bære den; men dette er kun halvt Sandhed. Hvis der f. Ex. er en Mand, som eier 7 Tønder Hartkorn i en Commune, saa er det kjørepligtigt Hartkorn og som Følge deraf skattepligtigt; men naar den samme Mand i en anden Commune eier 7 Skjeeper Hartkorn, saa er dette ikke kjørepligtigt og altsaa heller ikke skattepligtigt Hartkorn. Han kan dernæst i en tredje Commune — jeg kjender Steder, hvor det er Tilfældet — eie maastee 5 Skjeeper Hartkorn, saasom Eng eller Tørvemose, og dette er heller ikke kjørepligtigt eller skattepligtigt Hartkorn. Denne Mand vil da ved Siden af 7 Tønder kjøre- og skattepligtigt Hartkorn have 1½ Tønde kjørefrit og skattefrit Hartkorn. Der kan være en anden Mand, som har 5 Skjeeper Hartkorn i een Commune og 6 i en anden, — det er altsaa